

Denia Prohodului Domnului de Vineri seara

Sfânta Utrenie din Sfânta și Marea Sâmbătă

22 aprilie 2022

(după Triodul tipărit de Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă București în anul 2010)

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată înținăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește *(de 12 ori)*.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru!

Psalmul 19

Să te audă Domnul în ziua necazului, și să-ți fie scut numele Dumnezeuului lui Iacob. Trimită ție ajutor din locașul Lui cel sfânt, și din Sion sprijinească-te pe tine. Pomenească toată jertfa ta, arderea de tot a ta bineplăcută să-I fie. Dea ție Domnul, după inima ta, și tot sfatul tău să-I plinească. Bucura-ne-vom de mântuirea Ta, și întru numele Dumnezeuului nostru ne vom mări. Plinească

Domnul toate cererile tale. Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe Unsul Său, cu puterea dreptei Sale. Auzi-L-va pe Dânsul din cerul cel sfânt al Lui. Unii se laudă cu căruțele lor, alții cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeuului nostru. Aceștia s-au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am sculat și ne-am îndreptat. Doamne, mântuiește pe împăratul, și ne auzi pe noi în orice zi Te vom chema.

Psalmul 20

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mântuirea Ta se va bucura foarte. După dorirea inimii lui i-ai dat lui, și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el. Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă. Viață a cerut de la Tine și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului. Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă și mare cuviință vei pune peste el. Că îi vei da lui binecuvântare în veacul veacului; veseli-l-vei pe dânsul întru bucurie cu fața Ta. Că împăratul nădăjduiește în Domnul și întru mila Celui Preaînalt nu se va clătina. Află-se mâna Ta peste toți vrăjmașii Tăi; dreapta Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine. Pune-i-vei pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale; Domnul întru mânia Sa îi va tulbura pe ei, și-i va mânca pe ei focul. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde, și sămânța lor dintre fiii oamenilor. Că au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi, care nu vor putea să stea. Că îi vei pune pe ei pe fugă și cu arcul Tău vei ținti capul lor. Înaltă-Te, Doamne, întru tăria Ta; cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pre noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru Sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, făcă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi citește troparele acestea:*

Al Sfintei Cruci, glasul 1

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește, și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. *Condacul Sfintei Cruci, glasul al 4-lea*

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 4-lea

Ocrotitoare neînfricată și neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce ești bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întărește viața cea de obște a dreptslăvitorilor creștini. Mântuiește pe cei ce i-ai rânduit să conducă, și le dă lor biruință din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce ești una binecuvântată.

Ectenia întreită (dacă preotul nu are timp să o facă mergi la "Slavă întru cei de sus...")

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), pentru sănătatea și mântuirea lui.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român... *(aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod)*, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți cucernicii și dreptslăvitorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Ecfonis

Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Întru numele Domnului, părinte binecuvintează!

Preotul: Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta.

(Preotul, citește în fața Sfintei Mese primele șase rugăciuni ale Utreniei; iar Strana continuă citirea următorilor psalmi).

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea; mulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!”. Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmașesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea și, peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Și iarăși:

Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

[după cum a indicat părintele, mai citim doar psalmii cu „ ” când este puțin timp pentru Utrenie]*

Psalmul 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iușimea Ta să mă cerți. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de la fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele din pricina păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apăsă-au peste mine. Umplutu-s-au de miros greu și au putrezit rănile mele, din pricina nebuliei mele. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că șalele mele s-au umplut de ocări și nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit. Că eu spre bătai gata sunt și durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voi vesti și mă voi îngriji pentru păcatul meu. Iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine, și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși:

Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-diminează. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul Cel Sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda. Așa Te voi binecuvânta în viața mea și în numele Tău voi ridica mâinile mele. Ca de seu și de grăsime să se sature sufletul meu și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și, întru acoperământul aripilor Tale, mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei; părți vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși:

În dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! *(fără închinăciuni)*

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Preotul iese din sfântul altar și citește în taină ultimele șase rugăciuni ale Utreniei, înaintea ușilor împărătești; iar Strana continuă citirea următorilor psalmi.)

***Psalmul 87**

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea, Doamne. Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor. Închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare, morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaște întru întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am

strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în osteneli din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei din pricina ticăloșiei mele.

Și iarăși:

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale; pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări; pe Cel ce umple de bunătați dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel, voile sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv. Nu până în sfârșit Se va iuți; nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, ci, cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; așa va înflori. Că duh a trecut printr-însul și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște nici locul său. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul, și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

În tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

***Psalmul 142**

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău; auzimă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntru meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de

Tine ca un pământ fără de apă. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeu meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Și iarăși:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție! *(cu trei închinăciuni)*

Ectenia mare

(După fiecare cerere a ecteniei cântăreții se închină cu bună-cuviință și evlavie cântând, împreună cu credincioșii din biserică, răspunsurile rânduite.)

Preotul: Cu pace *(în pace)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru **(N)**, pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român... *(aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Aici pot fi adăugate și alte ectenii pentru felurite cereri.)

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul rostește ecfonisul Ecteniei: Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi cântă

"Dumnezeu este Domnul", glasul al 2-lea (glasul troparului)

(Stihuri Psalm 117: 1, 11, 17, 22-23)

Stih 1: Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2: Înconjurând, m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Dumnezeu este Domnul...

Stih 3: Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul...

Stih 4: Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta și este lucru minunat în ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Troparul, glasul al 2-lea

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-L și cu miresme, în mormânt nou îngropându-L, l-a pus.

Slavă...

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; și, când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Și acum...

Mironosițelor femei stând lângă mormânt, îngerul a strigat: Miresmele se cuvin morților, dar Hristos putreziciunii S-a arătat străin. *(lung, melodios)*

PROHODUL

*(Se aprind lumânări și toți se rânduiesc în jurul mesei pe care se află așezat Sfântul Epitaf. Urmează **Catisma a 17-a** (Psalm 118) cu **stările Prohodului** și cu Ectenii între stări; Stihurile Catismei 17, care se intercalează cu strofele Prohodului, se citesc în taină.)*

Starea întâi, glasul al 5-lea

Preotul: 1. În mormânt, Viață,
pus ai fost, Hristoase,
și s-au spăimântat oștirile îngerești,
plecăciunea Ta cea multă preamărind.

Stih: Fericiți cei fără prihană în cale care umblă în legea Domnului. *(Psalm 118: 1)*

Toți: 2. Dar cum mori, Viață,
și cum șezi în mormânt?
și împărăția morții Tu o zdrobești
și pe morții cei din iad îi înviezi?

Stih: Fericiți cei ce păzesc poruncile Lui și-L caută cu toată inima lor. *(Psalm 118: 2)*

3. Te mărim pe Tine,
I-i-suse Doamne,
și-ngroparea Îți cinstim și Patimile,
că din stricăciune Tu ne-ai mântuit.

Stih: Că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea. *(Psalm 118: 3)*

4. Cel ce-ai pus pământul
cu măsuri, Hristoase,
astăzi șezi în mic mormânt, Ziditorule,
și din gropi, pe cei ce-au murit înviezi.

Stih: Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte. *(Psalm 118: 4)*

5. I-i-suse al meu,
Împărat a toate,
de ce vii la cei din iad, o, Hristoase-al meu?
Vrei să dezrobești tot neamul omenesc.

Stih: O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale! *(Psalm 118: 5)*

6. Stăpânul a toate
mort se vede acum
și Deșertătorul gropilor celor morți
se încuie-n groapă nouă ca un om.

Stih: Atunci nu mă voi rușina când voi căuta spre toate poruncile Tale. (Psalm 118: 6)

7. În mormânt, Viață,
pus ai fost, Hristoase,
și cu moartea Ta pe moarte o ai pierdut
și viață lumii Tu ai izvorât.

Stih: Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăț judecățile dreptății Tale. (Psalm 118: 7)

8. Cu cei răi, Hristoase,
ca un răufăcător,
socotit ai fost, dar ne-ai îndreptat pe toți
și ne-ai scos din amăgirea celui rău.

Stih: Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârșit. (Psalm 118: 8)

9. Mai frumos cu chipul
decât oamenii toți,
ca un om se vede mort și fără de chip,
cel ce toată firea a-nfrumusețat

Stih: Prin ce își va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale. (Psalm 118: 9)

10. Iadul cum va răbda
intrarea Ta, Doamne,
și cum nu se va zdrobi-ntunecându-se,
de-a luminii Tale fulgere orbind?

Stih: Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lepezi de la poruncile Tale. (Psalm 118: 10)

11. Dulcea mea lumină
și mântuitoare,
cum în groapă-ntunecoasă Tu Te-ai ascuns?
O, nespusa Ta răbdare, Bunule!

Stih: În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc Ție. (Psalm 118: 11)

12. Nici lumea de duhuri
nu pricepe, Doamne,
nici mulțimea fără' de trup poate povesti
taina îngropării Tale, neștiind.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. (Psalm 118: 12)

13. O, minuni străine!
O, nespuse lucruri!
Cel ce-mi dă suflare mie Se poartă mort,

îngropat de mâinile lui I-o-sif.

Stih: Cu buzele am rostit toate judecățile gurii Tale. *(Psalm 118: 13)*

14. În mormânt ai apus,
dar de-al Tatălui sân
nicicum nu Te-ai despărțit, Hristoase al meu.
Acest lucru e străin și negrăit!

Stih: În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca de toată bogăția. *(Psalm 118: 14)*

15. Întreaga făptură
recunoaște-n Tine
Împărat adevărat pe pământ și-n cer,
deși în mormânt Te pui, Hristoase-al meu!

Stih: La poruncile Tale voi cugeta și voi cunoaște căile Tale. *(Psalm 118: 15)*

16. Tu-n mormânt fiind pus
Ziditor Hristoase,
temelia iadului s-a cutremurat
și-ale morților morminte s-au deschis.

Stih: La îndreptările Tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele Tale. *(Psalm 118: 16)*

17. Cea ce în palmă
tot pământul ține,
sub pământ acum cu trupul Se află mort,
slobozind pe morții cei legați în iad.

Stih: Răsplătește robului Tău! Voi trăi și voi păzi poruncile Tale. *(Psalm 118: 17)*

18. Din stricare, Doamne,
viața mea o ridici;
căci murind acum, la cei morți Te-ai pogorât
și-ale iadului zăvoare le-ai zdrobit.

Stih: Deschide ochii mei și voi cunoaște minunile din legea Ta. *(Psalm 118: 18)*

19. Ca lumina-n sfeșnic,
se ascunde acum
sub pământ, ca sub obroc, Trupul Domnului
și din iad alungă întunericul.

Stih: Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale. *(Psalm 118: 19)*

20. Mulțimea de oștiri,
cea duhovnicească,
împreună cu Iosif și cu Nicodim
merg să-ngroape pe Cel ce e ne-ncăput.

Stih: Aprins e sufletul meu de dorirea judecăților Tale, în toată vremea. *(Psalm 118: 20)*

21. Murind Tu de voie,
în mormânt ai fost pus;

și pe mine ce-am fost mort, l-isuse-al meu,
de amara mea greșeală m-ai scăpat.

Stih: Certat-ai pe cei mândri; blestemați sunt cei ce se abat de la poruncile Tale. (Psalm 118: 21)

22. S-a schimbat făptura

prin a Ta Patimă,
căci cu Tine-au pățimit toate câte sunt,
Făcător a toate cunoscându-Te.

Stih: Ia de la mine ocară și defăimarea, că mărturiile Tale am păzit. (Psalm 118: 22)

23. Luând în pânțe

a vieții Piatră,
cel a toate mâncător, iadul, a vărsat
pe toți morții ce din veac i-a înghițit.

Stih: Pentru că au șezut căpeteniile și pe mine mă cleveteau, iar robul Tău cugeta la
îndreptările Tale. (Psalm 118: 23)

24. În mormânt nou Te-ai pus,

înnoind, Hristoase,
fîrea oamenilor, prin Învierea Ta,
după cum se cade unui Dumnezeu.

Stih: Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările Tale, sfatul meu. (Psalm 118: 24)

25. Pe pământ ai venit,

pe Adam să-l mântui,
și pe-acesta negăsind, jos Te-ai pogorât;
pân' la iad, Stăpânul meu, l-ai căutat.

Stih: Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă, după cuvântul Tău (Psalm 118: 25)

26. Pământul de frică

s-a mișcat, Cuvinte,
și Luceafărul lumina sa și-a ascuns,
apunând a Ta lumină sub pământ.

Stih: Vestit-am căile mele și m-ai auzit; învață-mă îndreptările Tale. (Psalm 118: 26)

27. Ca un om, ai murit

de-a Ta voie, Doamne,
dar, ca Dumnezeu, pe morți îi scoți din mormânt
și din întunericul păcatelor.

Stih: Fă să înțeleg calea îndreptărilor Tale și voi cugeta la minunile Tale. (Psalm 118: 27)

28. Vărsând râu de lacrimi

peste Tine, Doamne,
cea Curată, ca o Maică, a glăsuțit:
Oare, cum Te voi îngropa, Fiul meu?

Stih: Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întărește-mă întru cuvintele Tale. (Psalm 118: 28)

29. Ca grăuntul de grâu,
ce-ncolțește-n pământ,
Spic aducător de rod nouă Te-ai făcut,
învind pe toți urmașii lui Adam.

Stih: Depărtează de la mine calea nedreptății și cu legea Ta mă miluiește. (Psalm 118: 29)

30. Sub pământ Te-ai ascuns
ca un soare, acum,
și-ntr-a morții noapte neagră Te-ai învelit;
ci răsari, Hristoase-al meu, mai strălucit!

Stih: Calea adevărului am ales și judecățile Tale nu le-am uitat. (Psalm 118: 30)

31. Cum ascunde luna
fața sa de soare,
așa groapa Te-a ascuns și pe Tine-acum,
Cel ce prin trupească moarte ai apus.

Stih: Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă rușinezi. (Psalm 118: 31)

32. I-i-sus, Viața,
gustând moarte acum,
pe toți oamenii de moarte i-a izbăvit
și viață tuturor le-a dăruit.

Stih: Pe calea poruncilor Tale am alergat când ai lărgit inima mea. (Psalm 118: 32)

33. Pe Adam cel dintâi,
prin păcat omorât,
la viață ridicându-l cu moartea Ta,
Adam nou în trup Te-ai arătat acum.

Stih: Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale, și o voi păzi pururea. (Psalm 118: 33)

34. Cereștile cete,
mort întins, pentru noi,
Te-au văzut, Stăpânul meu, și s-au spăimântat
și cu aripile s-au acoperit.

Stih: Înțelepțește-mă și voi căuta legea Ta și o voi păzi cu toată inima mea. (Psalm 118: 34)

35. I-osif, Cuvinte,
pogorându-Te mort,
de pe lemn acum în noul mormânt Te-a pus;
ci-nviază, Doamne, mântuind pe toți!

Stih: Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit. (Psalm 118: 35)

36. Bucurie, Doamne,
fiind îngerilor,
întristare lor acum le-ai pricinuit,

cu trup mort, ca pe un om, văzându-Te.

Stih: Pleacă inima mea la mărturiile Tale și nu la lăcomie. (Psalm 118: 36)

37. Suind Tu pe cruce,
împreun-ai suit
și pe oamenii cei vii; iar mergând la iad,
ai sculat dintr-însul pe cei morți din veac.

Stih: Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă. (Psalm 118: 37)

38. Ca un leu, Tu, Doamne,
adormind cu trupul,
ca un pui de leu Te scoli, Cea ce-ai fost mort,
lepădând și bătrânețea trupului.

Stih: Împlinește robului Tău cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine. (Psalm 118: 38)

39. Cea ce din coasta
lui Adam cel dintâi
pe strămoașa ai zidit, ești în coastă-mpuns
și izvor curățitor ne izvorăști.

Stih: Îndepărtează ocară, de care mă tem, căci judecățile Tale sunt bune. (Psalm 118: 39)

40. Se-njunghia în taină
mai-nainte mielul,
iar de față Tu acum junghiindu-Te,
de păcat făptura Ta o curățești.

Stih: Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă. (Psalm 118: 40)

41. Cine, dar, va spune
chipul groaznic și nou?
Cel ce stăpânește toate făpturile
pătimizește azi și moare pentru noi.

Stih: Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău. (Psalm 118: 41)

42. Cuprinzându-i spaima,
Îngerii au strigat:
Cum Se vede mort Izvorul a tot ce-i viu
și cum în mormânt Se-ncuie Dumnezeu?

Stih: Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale. (Psalm 118: 42)

43. Din coasta Ta, Doamne,
cea însulițată,
izvorăști mie viață, prin viața Ta,
și mă înnoiești și mă viezi cu ea.

Stih: Să nu îndeărtezi din gura mea cuvântul adevărului, până în sfârșit, că în judecățile Tale am nădăjduit. (Psalm 118: 43)

44. Răstignit pe cruce,
ai chemat pe oameni,
iar curată coasta Ta împungându-se,
tuturor iertare dai, lisuse-al meu.

Stih: Și voi păzi legea Ta pururea, în veac și în veacul veacului. *(Psalm 118: 44)*

45. Cel cu chip cuvios
te gătește-ngrozit
și Te-ngroapă ca pe-un mort, cu smerenie,
de-ngroparea Ta înfricoșându-se.

Stih: Am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat. *(Psalm 118: 45)*

46. Sub pământ, de voie,
pogorând ca un mort,
Tu ridici de pe pământ, Hristoase, la cer
pe cei ce de-acolo au căzut demult.

Stih: Am vorbit despre mărturiile Tale înaintea împăraților și nu m-am rușinat. *(Psalm 118: 46)*

47. Deși Te-ai văzut mort,
dar ești viu Dumnezeu
și ridici de pe pământ, Hristoase, la cer,
pe cei ce de-acolo au căzut demult.

Stih: Am cugetat la poruncile Tale, pe care le-am iubit foarte. *(Psalm 118: 47)*

48. Deși Te-ai văzut mort,
dar ești viu Dumnezeu
și pe oamenii cei morți, pe toți, înviezi,
omorând de tot pe-al meu omorâtor.

Stih: Am ridicat mâinile mele la poruncile Tale, pe care le-am iubit, și am cugetat la îndreptările Tale. *(Psalm 118: 48)*

49. O, ce bucurie,
ce dulceață multă,
a fost ceea ce-a umplut pe toți cei din iad,
strălucind lumina Ta-n adâncul lui.

Stih: Adu-Ți aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde. *(Psalm 118: 49)*

50. Îngroparea-Ți laud,
Patimilor mă-nchin;
și puterea Îți măresc, Milostivule,
prin care de patimi am fost dezlegat.

Stih: Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, că cuvântul Tău m-a viat. *(Psalm 118: 50)*

51. Asupra Ta, Doamne,
sabie-au ascuțit

și-a puternicului sabie s-a tocit,
iar cea din Eden se biruiește-acum.

Stih: Cei mândri m-au batjocorit peste măsură, dar de la legea Ta nu m-am abătut. (Psalm 118: 51)

52. Văzând mielușeaua
pe-al său Miel junghiat,
doborâtă de dureri striga și-ndemna
ca și turma să se tânguie cu ea.

Stih: Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac, Doamne, și m-am mângâiat. (Psalm 118: 52)

53. În mormânt de Te-ngropi,
și în iad de cobori,
dar mormintele, lisuse, le-ai deșertat
și întregul iad, Hristoase, l-ai golit.

Stih: Mâhnire m-a cuprins din pricina păcătoșilor, care părăsesc legea Ta. (Psalm 118: 53)

54. De-a Ta voie, Doamne,
pogorând sub pământ,
pe toți oamenii din moarte i-ai înviat
și la slava Tatălui i-ai înălțat.

Stih: Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele. (Psalm 118: 54)

55. Unul din Treime,
cu trupul, pentru noi,
defăimată moarte rabdă, binevoind;
se cutremură și soare și pământ.

Stih: Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, și am păzit legea Ta. (Psalm 118: 55)

56. Cei ce au fost demult
din izvor adăpați
și cu mană în pustie s-au săturat,
în mormânt Îl pun pe Hrănitorul lor.

Stih: Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat. (Psalm 118: 56)

57. Ca un vinovat, stă
Cel Preadrept la Pilat
și la moartea cea nedreaptă e osândit
și Judecătoru-i răstignit pe lemn.

Stih: Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta. (Psalm 118: 57)

58. O, vicleni farisei!
O, popor pățimaș!
Pentru ce-ai ales mai bine pe Baraba,
iar pe Domnul pentru ce l-ai răstignit?

Stih: Rugatu-m-am feței Tale, din toată inima mea, miluiește-mă după cuvântul Tău. (Psalm 118: 58)

59. Plăsmuind pe Adam
din pământ, cu mâna,
pentru dânsul Te-ai făcut om firesc în trup
și de bunăvoia Ta Te-ai răstignit.

Stih: Cugetat-am la căile Tale și am întors picioarele mele la mărturiile Tale. (Psalm 118: 59)

60. Ascultând, Cuvinte,
de al Tău Părinte,
pân' la iadu-ngrozitor Tu Te-ai pogorât,
înviind tot neamul muritorilor.

Stih: Gata am fost și nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale. (Psalm 118: 60)

61. Vai, Lumina lumii!
Vai, a mea Lumină!
O, Iisus-al meu! O, Fiule preadorit!
Cu amar striga Fecioara și jelea.

Stih: Funiile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu, dar legea Ta n-am uitat. (Psalm 118: 61)

62. Ceata celor pizmași,
care L-au răstignit,
rușinează-se măcar, înviind Hristos,
de mahrama și de giulgiurile Lui.

Stih: La miezul nopții m-am sculat ca să Te laud pe Tine, pentru judecățile dreptății Tale. (Psalm 118: 62)

63. Vino, ucigașe,
vânzător ucenic,
și pricina răutății arată-ne-o:
pentru ce-ai ajuns tu pe Hristos să-L vinzi?

Stih: Părtaș sunt cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc poruncile Tale. (Psalm 118: 63)

64. Iubitor de oameni
te prefaci, nebune,
orb, nemernic, ne-mpăcat, vânzătorule,
tu, ce mirul ai voit să-L vinzi pe bani.

Stih: De mila Ta, Doamne, este plin pământul; îndreptările Tale mă învață. (Psalm 118: 64)

65. Cu ce preț ai vândut
Sfântul Mir cel ceresc?
sau ce lucru de El vrednic în schimb ai luat?
Nebunie-aflași, preablestemat satan!

Stih: Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău. (Psalm 118: 65)

66. De iubești pe săraci,

și mahnit ești de mir
ce se varsă, curățind suflet păcătos,
cum pe-arginți pe-a tuturor Lumină vinzi?

Stih: Învăță-mă bunătatea, învățătura și cunoștința, că în poruncile Tale am crezut. (Psalm 118: 66)

67. O, Cuvinte, Doamne,
o, al meu dulce Fiu,
îngroparea-Ți de trei zile cum voi răbda?
Mi se rupe inima ca unei Maici.

Stih: Mai înainte de a fi umilit, am greșit; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit. (Psalm 118: 67)

68. Cine-mi va da lacrimi
și izvor nesecat,
ca să plâng pe Iisus, dulcele meu Fiu?
A strigat Fecioara, Maica Domnului.

Stih: Bun ești Tu, Doamne, și întru bunătatea Ta, învăță-mă îndreptările Tale. (Psalm 118: 68)

69. O, munți și vâlcele
și mulțimi de oameni,
tânguiți-vă și plângeți cu mine toți
și jeliți cu Maica Domnului ceresc!

Stih: Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale. (Psalm 118: 69)

70. Când am să Te mai văd,
veșnică Lumină,
bucuria și dulceața sufletului?
A strigat Fecioara, tânguindu-se.

Stih: Închegatu-s-a ca grăsimea inima lor, iar eu cu legea Ta m-am desfătat. (Psalm 118: 70)

71. Deși ca o piatră,
tare și tăioasă,
ai primit a Te tăia, dar ne-ai izvorât
râu de viață vie, veșnice Izvor.

Stih: Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăț îndreptările Tale. (Psalm 118: 71)

72. Ca dintr-o fântână,
din îndoitul râu,
ce din coasta Ta a curs, noi ne adăpăm
și viața veșnică o moștenim.

Stih: Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur și argint. (Psalm 118: 72)

73. Voind Tu, Cuvinte,
în mormânt Te-ai văzut;

dar ești viu și Te ridici din morți, cum ai spus,
cu-nvierea Ta, Mântuitorule.

Stih: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

74. Te cântăm, Cuvinte,
Doamne al tuturor,
împreună și cu Tatăl și Duhul Sfânt
și-ngroparea Ta cea sfântă preamărim.

Stih: Și acum și pururea, și în vecii Vecilor. Amin.

75. Fericimu-Te toți,
Maica lui Dumnezeu,
și cinstim, cei credincioși, punerea-n mormânt,
a Fiului tău și-al nostru Dumnezeu.

Și Toți iar troparul 1. În mormânt, Viață,
pus ai fost, Hristoase,
și s-au spăimântat oștirile îngerești,
plecăciunea Ta cea multă preamărind.

Ectenia Mică

Preotul: Iară și iară cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *apoi cântă*

Starea a doua, glasul al 5-lea

Preotul: **1.** Cuvine-se, dar,
Să cădem la Tine, Ziditorul,
Cela ce pe cruce mâinile Ți-ai întins,
Și-ai zdrobit de tot puterea celui rău.

Stih: Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța poruncile Tale.
(*Psalm 118: 73*)

Toți: **2.** Cuvine-se, dar,
să-Ți dăm slavă, Ziditor a toate,

căci din patimi Tu ne-ai scos, prin patima Ta,
și din stricăciune toți ne-am izbăvit.

Stih: Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăduit.
(Psalm 118: 74)

3. Soarele-a apus

iar pământul s-a clintit, Cuvinte,
apunând Tu, ne-nseratul Soare, Hristos,
și cu trupul în mormânt punându-Te.

Stih: Cunoscute-am, Doamne, că drepte sunt Judecățile Tale și într-o adevăr m-ai smerit.
(Psalm 118: 75)

4. Somn înviator

în mormânt dormind, Hristoase Doamne,
din cel greu somn al păcatului ai sculat
întreg neamul omenesc cel păcătos.

Stih: Facă-se dar, mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău. (Psalm 118: 76)

5. Una-ntr-o femei

Te-am născut Fiule, fără de durere;
dar acum sufăr dureri, prin Patima Ta,
cea Curată, mult jelindu-se, zicea.

Stih: Să vină peste mine îndurările Tale și voi trăi, că legea Ta cugetarea mea este. (Psalm 118: 77)

6. Sus văzându-Te,

de Părinte nedespărțit, Doamne,
iară jos cu trupul mort, sub pământ fiind,
Serafimii s-au înfricoșat acum.

Stih: Să se rușineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptățit, iar eu voi cugeta la poruncile Tale. (Psalm 118: 78)

7. Răstignindu-Te,

s-a rupt tâmpla templului prin mijloc
și și-ascund luminătorii lumina lor,
sub pământ Tu, Soare, ascunzându-Te.

Stih: Bi Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale. (Psalm 118: 79)

8. Cea ce cu-n semn

a făcut la început pământul,
azi apune sub pământ, ca un muritor.
Îngrozește-te de-aceasta, cerule!

Stih: Să fie inima mea fără prihană într-o îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez. (Psalm 118: 80)

9. Sub pământ apui

Cela ce-ai făcut pe om cu mâna,
ca pe oameni să-i înalți din căderea lor,
cu puterea Ta atotputernică.

Stih: Se topește sufletul meu după mântuirea Ta; în cuvântul Tău am nădăjduit. (Psalm 118: 81)

10. Veniți să cântăm

lui Hristos cel mort, Ce-i plâns cu jale,
ca femeile, ce mir au adus atunci,
s-auzim cu ele: Bucurați-vă!

Stih: Sfârșitu-s-au ochii mei după cuvântul Tău, zicând: Când mă vei mângâia? (Psalm 118: 82)

11. Cu adevărat,

nesecat Mir ești, Cuvinte Doamne;
pentru-aceea și femeile mir Ți-aduc,
Celui viu, ca unui mort și îngropat.

Stih: Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat. (Psalm 118: 83)

12. Cu-ngroparea Ta

ai zdrobit de tot iadul, Hristoase,
și cu moartea Ta pe moarte ai omorât,
și din stricăciune lumea mântuiești.

Stih: Câte sunt zilele robului Tău? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc? (Psalm 118: 84)

13. Râu de viață ești

ce din Tatăl curgi, Înțelepciune,
iar în groapă apunând, viață dăruiești,
celor din adâncurile iadului.

Stih: Spusu-mi-au călcătorii de lege deșertăciuni, dar nu sunt ca legea Ta, Doamne. (Psalm 118: 85)

14. Ca să înnoiesc

firea oamenilor cea zdrobită,
Eu cu moartea Mi-am rănit trupul Meu, voind;
deci, jelind, nu-ți bate pieptul, Maica Mea.

Stih: Toate poruncile Tale sunt adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă! (Psalm 118: 86)

15. Sub pământ apui,

Cel ce ești Luceafăr al dreptății,
și pe morți i-ai ridicat, ca dintr-un somn greu,
alungând din iad tot întunericul.

Stih: Puțin a fost de nu m-am sfârșit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale. (Psalm 118: 87)

16. Bob cu două firi

Dătătorul de viață, astăzi,
în adânc pământ, cu lacrimi Se seamănă;

răsărind El iar, lumea va bucura.

Stih: După mila Ta, viază-mă, și voi păzi mărturiile gurii mele. *(Psalm 118: 88)*

17. S-a temut Adam,
Dumnezeu umblând în rai, atuncea,
iar acum s-a bucurat c-ai venit la iad;
căci căzând atunci, acum s-a ridicat.

Stih: În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer. *(Psalm 118: 89)*

18. Maica Ta acum
varsă râuri de lacrimi, Hristoase,
și-a strigat, când Te-a văzut cu trupu-n mormânt:
înviază, Fiule, precum ai spus!

Stih: În neam și în neam adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul și rămâne. *(Psalm 118: 90)*

19. Iosif Te-a ascuns,
cu evlavie, în groapă nouă;
și cântări dumnezeiești, de-ngroparea Ta,
Ți-a cântat, cu lacrimi împletindu-le.

Stih: După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ție. *(Psalm 118: 91)*

20. Doamne, Maica Ta,
pironit văzându-Te pe cruce,
de amară întristare, sufletul ei
s-a pătruns de cuie și de sabie.

Stih: De n-ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci aș fi pierit întru necazul meu. *(Psalm 118: 92)*

21. Maica Ta, văzând
adăparea Ta cu fiere, Doamne,
Cel ce ești dulceața lumii noastre întregi,
fața ei cu-amare lacrimi a udat.

Stih: În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat, Doamne. *(Psalm 118: 93)*

22. Rău m-am întristat
și răunchii mi se rup, Cuvinte,
junghierea Ta nedreaptă văzându-o,
zis-a Preacurata, tânguindu-se.

Stih: Al Tău sunt eu, mântuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat. *(Psalm 118: 94)*

23. Cum am să-Ți închid
ochii dulci și-a' Tale buze, Doamne,
și cum, dar, ca pe un mort Te voi îngropa?,
Iosif a strigat, înfricoșându-se.

Stih: Pe mine m-au așteptat păcătoșii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput. *(Psalm 118: 95)*

24. Jalnice cântări

Iosif și cu Nicodim cântă
lui Hristos ce S-a-ngropat, acum, în mormânt
și cu dânșii cântă cetele cerești.

Stih: La tot lucrul desăvârșit am văzut sfârșit, dar porunca Ta este fără de sfârșit. (Psalm 118: 96)

25. Sub pământ apui

Tu, Hristoase, Soare al dreptății;
deci și buna Maica Ta, care Te-a născut,
de dureri se stinge, nevăzându-Te.

Stih: Că am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este. (Psalm 118: 97)

26. Iadul s-a-ngrozit

Dătătorule de viață, Doamne,
când prădată și-a văzut bogăția lui
și-nviați pe morții cei legați din veac.

Stih: Mai mult decât pe vrăjmașii mei m-ai înțelepțit cu porunca Ta, că în veac a mea este. (Psalm 118: 98)

27. Soare luminos

după noapte strălucește, Doamne;
iar Tu, după moartea Ta, strălucești mai mult,
înviind din groapă ca un Dumnezeu.

Stih: Mai mult decât învățătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale gândirea mea este. (Psalm 118: 99)

28. Ziditorule,

dacă Te-a primit în sân pământul
s-a clintit de frica Ta, Preaputernice,
și pe morți cutremurul i-a deșteptat.

Stih: Mai mult decât bătrânii am înțeles, că poruncile Tale am căutat. (Psalm 118: 100)

29. O, Hristoase-al meu!

Iosif și Nicodim cu miruri,
într-un chip deosebit, acum Te gătesc
strigând: O, pământ, înfricoșează-te!

Stih: De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale. (Psalm 118: 101)

30. Doamne, ai apus

și cu Tine-a soarelui lumină;
iar făptura de cutremur cuprins-a fost,
Făcător al tuturor vestindu-Te.

Stih: De la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege. (Psalm 118: 102)

31. Piatra cea din unghi

o acoperă piatra tăiată
și pe Domnu-L pune-n groapă un muritor.
Înfioară-te acum, pământule!

Stih: Cât sunt de dulci limbii mele cuvintele Tale, mai mult decât mierea, în gura mea!
(*Psalms 118: 103*)

32. Vezi-ne aici:
ucenicul cel iubit și Maica,
și cu dulce glas răspunde-ne, Fiule!
a strigat Curata, cu amar plângând.

Stih: Din poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urât toată calea nedreptății. (*Psalms 118: 104*)

33. Tu, ca Cel ce ești
de viață dătător, Cuvinte,
n-ai ucis pe cei ce Te-au răstignit acum,
ci-mpreună și pe ai lor morți înviezi.

Stih: Făclie picioarelor mele este legea Ta și lumină cărărilor mele. (*Psalms 118: 105*)

34. Nici chip ai avut,
nici frum'sețe, când pătimeai, Doamne;
însă mult ai strălucit, când ai înviat,
și cu sfinte raze ne-ai împodobit.

Stih: Juratu-m-am și m-am hotărât să păzesc judecățile dreptății Tale. (*Psalms 118: 106*)

35. Ai apus în trup,
sub pământ, nestinsule Luceafăr;
și aceasta neputând vedea soarele,
în amiază-zi el s-a întunecat.

Stih: Umilit am fost până în sfârșit: Doamne, viază-mă, după cuvântul Tău. (*Psalms 118: 107*)

36. Luna, soarele
se întunecă-mpreună, Doamne,
și robi binevoitori Ți s-au arătat
și în mantii negre s-au înveșmântat.

Stih: Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoiește-le, Doamne, și judecățile Tale mă învață.
(*Psalms 118: 108*)

37. Chiar de-ai și murit,
dar sutașul, Dumnezeu Te știe;
iar eu cum Te voi atinge cu mâinile,
mă spăimânt, striga Iosif cel cu bun chip.

Stih: Sufletul meu în mâinile Tale este pururea și legea Ta n-am uitat. (*Psalms 118: 109*)

38. A dormit Adam
și din coasta lui își scoase moarte;

Tu dormind acum, Cuvinte-al lui Dumnezeu,
lumii viață izvorăști din coasta Ta.

Stih: Pusu-mi-au păcătoșii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit. *(Psalm 118: 110)*

39. Ai dormit puțin

și-ai dat viață la cei morți, Hristoase,
și-nviind, ai înviat pe cei adormiți,
ce-adormiseră din veacuri, Bunule.

Stih: Moștenit-am mărturiile Taie în veac, că bucurie inimii mele sunt ele. *(Psalm 118: 111)*

40. De ai și murit,

dar ai dat vinul de mântuire,
Viță, Care izvorăști viață tuturor;
Patima și Crucea Ta Ți le slăvesc.

Stih: Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac spre răsplătire. *(Psalm 118: 112)*

41. Cum pot suferi

cereștile Cete îndrăzneala
celor ce Te-au răstignit, Dumnezeule,
când Te văd gol, sângerat și osândit?

Stih: Pe călcătorii de lege am urât și legea Ta am iubit. *(Psalm 118: 113)*

42. O, neam păcătos,

și-ndărătnic, ce-ai primit arvuna!
Cunoscut-ai ridicarea bisericii;
pentru ce, dar, pe Hristos L-ai osândit?

Stih: Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu, în cuvântul Tău am nădăjduit. *(Psalm 118: 114)*

43. În batjocură

tu îmbraci pe Împodobitorul,
care cerul a-ntărit și-a împodobit
tot pământul, într-un chip preaminunat.

Stih: Depărtați-vă de la mine cei vicleni și voi cerceta poruncile Dumnezeului meu. *(Psalm 118: 115)*

44. Ca un pelican,

Te-ai rănit în coasta Ta, Cuvinte;
și-ai dat viață l-ai Tăi fii, care au murit,
răspândind asupra lor izvoare vii.

Stih: Apără-mă, după cuvântul Tău, și mă viază și să nu-mi dai de rușine așteptarea mea. *(Psalm 118: 116)*

45. Oarecând Navi,

opri soarele, zdrobind dușmanii;
iar Tu, Soare, ascunzându-Ți lumina Ta,
ai zdrobit pe-al iadului stăpânitor.

Stih: Ajută-mă și mă voi mântui și voi cugeta la îndreptările Tale, pururea. (Psalm 118: 117)

46. Nu Te-ai despărțit
de-al Părintelui sân, Milostive,
chiar binevoind a lua chip de muritor;
și în iad, Hristoase-al meu, Te-ai pogorât.

Stih: Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor. (Psalm 118: 118)

47. Răstignit pe lemn,
Cel ce pui pământul peste ape,
în pământ, fără suflare, acum cobori;
care lucru nerăbdându-l, tremură.

Stih: Socotit-am călcători de lege pe toți păcătoșii pământului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale, pururea. (Psalm 118: 119)

48. Vai, o, Fiul meu!,
Preacurata jelește și zice,
că pe Care-L așteptam ca pe-un Împărat,
osândit acum pe cruce Îl privesc!

Stih: Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecățile Tale m-am temut. (Psalm 118: 120)

49. Astfel mi-a vestit
Gavriil, venind din cer la mine;
el mi-a spus că-mpărăția Fiului meu
este o împărăție veșnică.

Stih: Făcut-am judecată și dreptate; nu mă da pe mâna celor ce-mi fac strâmbătate. (Psalm 118: 121)

50. Vai, s-a împlinit
a lui Simeon prorocie
că prin inima mea sabie a trecut;
O, Emanuile, Cel ce ești cu noi!

Stih: Primește pe robul Tău în bunătate, ca să nu mă clevetească cei mândri. (Psalm 118: 122)

51. Fariseilor!
rușinați-vă măcar de morții
înviați de Dătătorul vieții lor,
Cel pe Care, plini de pizmă, L-ați ucis.

Stih: Sfârșitu-s-au ochii mei după mântuirea Ta și după cuvântul dreptății Tale. (Psalm 118: 123)

52. S-a cutremurat
și lumina soarele și-a stins-o,
când în groapă Te-a văzut neînsuflețit;
nevăzuta mea lumină, Bunule!

Stih: Fă cu robul Tău, după mila Ta, și îndreptările Tale mă învață. (Psalm 118: 124)

53. Cu amar plângea

Preacurata Maica Ta, Cuvinte,
când pe Tine Te-a văzut acum în mormânt;
pe Cel fără început și Dumnezeu!

Stih: Robul Tău sunt eu; înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale. (Psalm 118: 125)

54. Maica Precista

omorârea Ta văzând, Hristoase,
cu adânc-amărăciune, Ție-Ți grăia:
să nu zăbovești, Viață, între morți!

Stih: Vremea este să lucreze Domnul, că oamenii au stricat Legea Ta. (Psalm 118: 126)

55. Iadul cel cumplit

tremura, când Te-a văzut pe Tine,
veșnic Soare al măririi, Hristoase-al meu,
și degrab a dat din el pe cei legați.

Stih: Pentru aceasta am iubit poruncile Tale mai mult decât aurul și topazul. (Psalm 118: 127)

56. Ce priveriște

mare și grozav-acum se vede;
căci al vieții Dătător moarte-a suferit,
voind El să dea viață tuturor!

Stih: Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât. (Psalm 118: 128)

57. Coasta Ți-au împuns,

mâinile Ți-au pironit, Stăpâne,
și cu rana Ta din coastă ai vindecat
ne-nfrânarea mâinilor strămoșilor.

Stih: Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu. (Psalm 118: 129)

58. Oarecând jelea

toată casa pe fiul Rahilei;
iar acum pe al Fecioarei Fiu Îl jelesc
Maica Lui și ceata Ucenicilor.

Stih: Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pe prunci. (Psalm 118: 130)

59. Palme și loviri

I s-au dat lui Hristos peste față,
Celui ce cu mâna Sa pe om plăsmui,
și-a zdrobit cu totul ale fiarei fălci.

Stih: Gura mea am deschis și am aflat, că de poruncile Tale am dorit. (Psalm 118: 131)

60. Toți cei credincioși,

cu-ngroparea Ta scăpați de moarte,
Îți cinstim, Hristoase-al nostru, cu laude,
răstignirea și-ngroparea Ta acum.

Stih: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

61. Cel fără de-nceput,
veșnice Părinte, Fiu și Duh Sfânt,
întărește-i ca un Bun, pe dreptcredincioși
și le dă izbând-asupra celor răi.

Stih: Și acum și pururea, și în vecii Vecilor. Amin.

62. Ceea ce-ai născut,
Preacurată Fecioară, Viața,
potolește dezbinarea-n Biserică
și dă pace, ca o bună, tuturor.

Și Toți iar troparul 1. Cuvine-se, dar,
să cădem la Tine, Ziditorul,
Cela ce pe cruce mâinile Ți-ai întins,
și-ai zdrobit de tot puterea celui rău.

Ectenia Mică

Preotul: Iară și iară cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecurvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeul nostru, Cel ce Te odihnești pe scaunul slavei cel de heruvimi și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *apoi cântă*

Starea a treia, glasul al 3-lea

Preotul: **1. Neamurile toate**
laudă-ngropării
Ți-aduc, Hristoase al meu.

Stih: Caută spre mine și mă mântuiește, după judecata Ta, față de cei ce iubesc numele Tău. (*Psalm 118: 132*)

Toți: **2. Arimateianul**

cu plâns Te coboară
și în mormânt Te-ngroapă.

Stih: Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească nicio fărădelege.
(*Psalm 118: 133*)

3. De mir purtătoare,
mir Ție, Hristoase,
Ți-aduc cu sânguință.

Stih: Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale. (*Psalm 118: 134*)

4. Vino-ntreagă fire,
psalmi de îngropare
lui Hristos să-I aducem.

Stih: Fața Ta arat-o robului Tău și mă învață poruncile Tale. (*Psalm 118: 135*)

5. Pe Cel viu cu miruri,
ca pe-un mort să-L ungem,
cu mironosițele.

Stih: Izvoare de apă au curs din ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta. (*Psalm 118: 136*)

6. Fericitul Iosif,
Trupul ce dă viață,
al lui Hristos, îngroapă.

Stih: Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale. (*Psalm 118:137*)

7. Cei hrăniți cu mană,
lovesc cu călcâiul
pe Binefăcătorul.

Stih: Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale și cu tot adevărul. (*Psalm 118: 138*)

8. Cei hrăniți cu mană,
oțet și cu fiere
Ți-aduc, Hristoase al meu.

Stih: Topitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei. (*Psalm 118: 139*)

9. O, ce nebunie!
Pe Hristos omoară,
cei ce-au ucis pe profeți.

Stih: Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte și robul Tău l-a iubit pe el. (*Psalm 118: 140*)

10. Ca rob fără-de-minte,
a vândut l-u-da
pe-Adâncu-nțelepciunii.

Stih: Tânăr sunt eu și defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat. (*Psalm 118: 141*)

11. Rob ajunge-acuma
vicleanul de Iuda,
cel ce-a vândut pe Domnul.

Stih: Dreptatea Ta este dreptate în veac și legea Ta este adevărul. (Psalm 118: 142)

12. Zis-a înțeleptul:
groapă-adâncă este
pornirea inimii lor.

Stih: Necazuri și nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gândirea mea. (Psalm 118: 143)

13. La cei fără' de lege
căile lor strâmbे
le sunt ciulini și curse.

Stih: Drepte sunt mărturiile Tale, în veac; înțelepțește-mă și voi fi viu. (Psalm 118: 144)

14. Iosif și Nicodim
pe Domnul îngroapă,
cu toată cuviința.

Stih: Strigat-am cu toată inima mea; Auzi-mă, Doamne! Îndreptările Tale voi căuta. (Psalm 118: 145)

15. Slavă Ție, Doamne,
Cel ce dai viață
și-n iad, puternic, cobori.

Stih: Strigat-am către Tine: Mântuiește-mă, și voi păzi mărturiile Tale. (Psalm 118: 146)

16. Maica Preacurata
se jelea, Cuvinte,
văzându-Te mort acum.

Stih: Din zori m-am sculat și am strigat: Întru cuvintele Tale am nădăjduit. (Psalm 118: 147)

17. Primăvară dulce.
Fiul meu preadulce,
frum'seșea unde Ți-a apus?

Stih: Deschis-am ochii mei dis de dimineață, ca să cuget la cuvintele Tale. (Psalm 118: 148)

18. Plângere pornit-a
Maica Preacurata,
când ai murit, Cuvinte.

Stih: Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viază. (Psalm 118: 149)

19. Vin cu mir să-L ungă,
de mir purtătoare,
pe Hristos, Mirul ceresc.

Stih: Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la legea Ta s-au îndepărtat. (Psalm 118: 150)

20. Cu moartea pe moarte
o omori Tu, Doamne,
cu sfânta Ta putere.

Stih: Aproape ești, Tu, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevărul. (Psalm 118: 151)

21. Piere-amăgitorul,
scapă amăgitul
cu-nțelepciunea-Ți, Doamne.

Stih: Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele. (Psalm 118: 152)

22. Cade vânzătorul
în fundul gheenei,
în groapa stricăciunii.

Stih: Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea Ta n-am uitat. (Psalm 118: 153)

23. Curse și ciulini sunt
căile lui Iuda,
celui nebun și viclean.

Stih: Judecă pricina mea și mă izbăvește; după cuvântul Tău, fă-mă viu. (Psalm 118: 154)

24. Pier răstignitorii,
Împărate-a toate,
dumnezeiescule Fiu.

Stih: Departate de păcătoși este mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat. (Psalm 118: 155)

25. Toți pier împreună
în groapa pierzării,
cei vărsători de sânge.

Stih: Îndurările Tale multe sunt, Doamne; după judecata Ta mă viază. (Psalm 118: 156)

26. Fiule din Tatăl,
Împărat a toate,
cum ai primit Patimă?

Stih: Mulți sunt cei ce mă prigonesc și mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut. (Psalm 118: 157)

27. Maica mielușeava,
Mielul ei pe Cruce
văzându-L, s-a tânguit.

Stih: Văzut-am pe cei nepricepuți și mă sfârșeam, că n-am păzit cuvintele Tale. (Psalm 118: 158)

28. Trupul ce dă viață
Iosif împreună
cu Nicodim îngroapă.

Stih: Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; întru mila Ta mă viază. (Psalm 118: 159)

29. Mult înlăcrimată
a strigat Fecioara,
străpunsă de durere.

Stih: Începutul cuvintelor Taie este adevărul și veșnice toate judecățile dreptății Tale. (Psalm 118: 160)

**30. „O, a mea lumină,
Fiul meu preadulce,
cum Te-ai ascuns în groapă?”**

Stih: Căpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoșat inima mea. (Psalm 118: 161)

**31. Nu mai plânge Maică;
pe Adam și Eva
ca să-i slobod, Eu sufăr.**

Stih: Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare. (Psalm 118: 162)

**32. Fiul meu, slăvescu-Ți
înalta-îndurare
prin care rabzi acestea.**

Stih: Nedreptatea am urât și am disprețuit, iar legea Ta am iubit. (Psalm 118: 163)

**33. Cu oțet și fiere
Te-au adăpat, Doamne,
gustarea veche s-o strici.**

Stih: De șapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecățile dreptății Tale. (Psalm 118: 164)

**34. Te-ai suit pe cruce,
Cel ce altădată
umbreai poporul sub nor.**

Stih: Pace multă au cei ce iubesc legea Ta și nu se smintesc. (Psalm 118: 165)

**35. De mir purtătoare,
venind l-a Ta groapă,
Ți-aduceau, Doamne, miruri.**

Stih: Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit. (Psalm 118: 166)

**36. Scoală-Te-ndurate,
și pe noi ne scoate
din a gheenei groapă!**

Stih: Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale și le-ai iubit foarte. (Psalm 118: 167)

**37. Doamne, înviază,
zicea, vărsând lacrimi,
Maica Ta ce Te-a născut.**

Stih: Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne. (Psalm 118: 168)

**38. Degrabă-n viază,
alungând durerea
Curatei Maicii Tale!**

Stih: Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înțelepțește. (Psalm 118: 169)

39. Prinse-au fost de frică
cereștile cete,
când Te-au văzut mort, Doamne.

Stih: Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă izbăvește. (Psalm 118: 170)

40. Iartă de greșeale,
pe cei ce, cu frică,
cinstesc a' Tale patimi.

Stih: Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învățat îndreptările Tale. (Psalm 118: 171)

41. O, înfricoșată,
străină vedere:
pământul cum Te-ascunde!

Stih: Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt drepte. (Psalm 118: 172)

42. Altădat-un Iosif
Ți-a slujit în fugă,
și-acum Te-ngroapă altul.

Stih: Mâna Ta să mă izbăvească, că poruncile Tale am ales. (Psalm 118: 173)

43. Plânge, Te jeleşte,
preacurata-Ți Maică,
fiind Tu mort, Cuvinte.

Stih: Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea Mea este. (Psalm 118: 174)

44. Frică ia pe îngeri
de a Ta-ngropare,
o, Făcător a toate!

Stih: Viu va fi sufletul meu și Te va lauda și judecățile Tale îmi vor ajuta mie. (Psalm 118: 175)

45. Până-n zori, cu miruri
Ți-au stropit mormântul
cele înțelepțite.

Stih: Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat. (Psalm 118: 176)

46. Pace în Biserici,
lumii mântuire,
prin Învierea-Ți dă-ne!

Stih: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

47. O, Treime Sfântă,
Tată, Fiu și Duh Sfânt,
lumea o mântuiește.

Stih: Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

48. Robilor tăi, Maică,

dă-le ca să vadă
scularea Fiului tău!

Și Toți iar troparul 1. Neamurile toate
laudă-ngropării
Ți-aduc, Hristoase al meu.

Și îndată se cântă pe glasul al 5-lea

BINECUVÂNTĂRILE ÎNVIERII,

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Soborul îngeresc s-a mirat, văzându-Te între cei morți socotit fiind și puterea morții surpând, Mântuitorule, și împreună cu Tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți slobozindu-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Pentru ce miruri, din milostivire, amestecați cu lacrimi, o ucenițelor? Îngerul cel ce a strălucit la mormânt a zis mironosițelor: Vedeți voi groapa și înțelegeți că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Foarte de dimineață mironosițele au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; dar înaintea lor a stat Îngerul și a zis: Vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeți, ci Apostolilor spuneți Învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Mironosițele femeii, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, plângeau; iar Îngerul către ele a grăit, zicând: De ce socotiți pe Cel viu cu cei morți? Căci, ca un Dumnezeu, a înviat din mormânt.

Slavă...

Închinămu-ne Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii grăind: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum...

Pe Dătătorul de viață născându-L, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit; și bucurie Evei în locul întristării i-ai dăruit, și pe cei căzuți din viață i-a îndreptat la aceeași, Cel ce S-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia Mică (dacă nu e timp să se facă, mergi la Sedeaună)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Împăratul păcii, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *apoi cântă*

Sedealna zilei, glasul 1, Podobie: Mormântul Tău...

Cu giulgiu curat și cu miresme dumnezeiești, a uns preacurat trupul Tău Iosif, cerându-L la Pilat, și L-a pus în mormânt nou. Pentru aceasta, dis-de-diminează venind mironosițele femeii, au grăit: Arată nouă precum ai zis mai înainte, Hristoase, Învierea Ta.

Slavă... , Și acum...

Altă Sedeală, glasul 1, Podobie: Mormântul Tău...

Spăimântatu-s-au cetele îngerilor, văzând pe Cel ce șade în sânurile Tatălui cel nemuritor, cum a fost pus în mormânt ca un mort; pe Care-L înconjoară cetele îngerești și-L slăvesc împreună cu morții cei din iad, ca pe un Făcător și Domn. *(apoi citește îndată, rar și cu umilință)*

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că, de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu:

duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Apoi cântă pe glasul al 6-lea

Canonul Triodului

(Irmosul de două ori, Troparele pe 12, și apoi iar Irmosul)

Cântarea 1-a

Irmosul: Pe Cel ce a acoperit cu valul mării oarecând pe prigonitorul tiran, sub pământ L-au ascuns feciorii celor mântuiți. Iar noi, ca fecioarele, să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Doamne Dumnezeul meu, cântare de petrecere și laudă de îngropare voi cânta Ție, Celui ce mi-ai deschis intrările vieții cu îngroparea Ta, și moartea și iadul cu moartea ai omorât.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Sus pe scaun și jos în mormânt, cunoscându-Te cele mai presus de lume și cele de sub pământ, Mântuitorul meu, s-au cutremurat de moartea Ta; că mai presus de gând Te-ai văzut mort, Începătorule al vieții.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ca să umpli toate de slava Ta, Te-ai pogorât în cele de dedesubtul pământului; că nu s-a ascuns de Tine ființa mea cea din Adam, și, îngropându-Te, m-ai înnoit pe mine cel stricat, lubitorule de oameni.

Cântarea a 3-a

Irmosul: Pe Tine, Cel ce ai spânzurat pe ape tot pământul fără ținere, văzându-Te făptura spânzurat în locul Căpățânii, de multă spaimă a fost cuprinsă, strigând: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Închipuirile îngropării Tale le-ai arătat, înmulțind vedeniile; iar acum cele ascunse ale Tale, văzute le-ai făcut cu dumnezeiască bărbăție și celor din iad, Stăpâne, care strigă: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Întinsu-Ți-ai palmele și ai împreunat cele depărtate de demult; iar cu înfășurarea giulgiului, Mântuitorule, și cu mormântul ai dezlegat pe cei legați, care strigau: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

În mormânt și sub peceți Te-ai cuprins, Nemuritorule, de bunăvoie; că puterea Ta Ți-ai arătat prin fapte, cu dumnezeiasca lucrare, celor ce cântă: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne, lubitorule de oameni.

Ectenia Mică (*dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Sedealună*)

Preotul: Iară și iară cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *apoi cântă*

Sedealna, glasul 1, însăși Podobia

Mormântul Tău, Mântuitorule, ostașii străjuindu-l, morți s-au făcut de strălucirea Îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te slăvim, Pierzătorul stricăciunii; la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt, la Unul Dumnezeul nostru.

Slavă... , și acum..., tot aceasta

Apoi cântă pe glasul al 6-lea

Cântarea a 4-a

Irmosul: Smerenia Ta cea dumnezeiască pe Cruce, mai înainte văzând-o Avacum, spăimântându-se, a grăit: Tu ai tăiat tăria celor puternici, Bunule, unindu-Te cu cei din iad, ca un Atotputernic.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Astăzi ai sfințit ziua a șaptea, pe care ai binecuvântat-o întâi cu încetarea lucrărilor; că toate le prefaci și le înnoiești, odihnindu-Te, Mântuitorul meu, și iarăși zidindu-ne.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Biruind Tu cu puterea Dumnezeirii, sufletul Tău de la trup s-a despărțit; că a rupt amândouă legăturile: a morții și a iadului, cu puterea Ta, Cuvinte.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Iadul întâmpinându-Te, Cuvinte, s-a amărât văzându-Te om îndumnezeit rănit de bătai și Atotputernic; și de înfricoșătorul Tău chip a rămas fără de glas.

Cântarea a 5-a

Irmosul: Lumina cea neînserată a dumnezeieștii Tale arătări, Hristoase, care s-a făcut spre noi, pentru milostivirea Ta, Isaia văzând-o, de noapte mâncând,

a grăit: Învia-vor morții și cei din morminte se vor scula, și toți cei de pe pământ se vor bucura.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Înnoiești pe pământeni, Ziditorule, făcându-Te pământean; și giulgiul și mormântul arată taina ce este întru Tine, Cuvinte; că sfetnicul cel cuvios, înseamnă sfatul celui ce Te-a născut, Care m-a înnoit în Tine cu mare cuviință.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Prin moarte ai prefăcut omorârea, prin îngropare stricăciunea; că nesticăcios ai făcut trupul pe care l-ai luat, cu dumnezeiasca cuviință făcându-l nemuritor; că trupul Tău, Stăpâne, n-a văzut stricăciune; nici sufletul Tău n-a rămas în iad, care este lucru necuvenit.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ieșind, Ziditorul meu, din ceea ce nu știe de bărbat, și fiind împuns cu sulită în coastă, dintru aceea ai făcut înnoire Evei, făcându-Te Adam, adormind mai presus de fire, cu somn făcător de viață, și ridicând viața din somn și din stricăciune, ca un Atotputernic.

Cântarea a 6-a

Irmosul: Prins a fost, dar nu a fost ținut în pânțele chitului Iona; că al Tău chip purtând, al Celui ce ai pățimit și îngropării Te-ai dat, ca dintr-o cămară din fiară a ieșit și a grăit străjerilor: Cei ce păziți cele deșarte și mincinoase, mila voastră ați părăsit-o

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Omorât ai fost, dar nu Te-ai despărțit, Cuvinte, de trupul pe care l-ai luat; că de s-a și stricat Templul Tău în vremea pătimirii, și așa unul era ipostasul Dumnezeirii și al trupului Tău; că în amândouă unul ești, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, Dumnezeu și om.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Greșeala lui Adam a fost ucigătoare de om, iar nu ucigătoare de Dumnezeu. Că deși a pățimit firea trupului Tău celui de țărână, Dumnezeirea a rămas fără pătimire; că stricăciunea cea din Tine ai prefăcut-o în nesticăciune, și din Înviere ai arătat izvorul Vieții celei nesticăcioase.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Împărățit-a iadul peste neamul omenesc, dar n-a rămas în veci; că Tu, Puternice, fiind pus în groapă, cu palma cea începătoare de viață ai rupt încuietorile morții; și ai propovăduit celor ce dormeau acolo din veac, izbăvirea cea nemincinoasă, făcându-Te, Mântuitorule, cel dintâi sculat din morți.

Ectenia Mică (dacă preotul nu e timp să se facă, mergi la Condac și Icos)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă Condacul și citește Icosul*

Condacul, glasul al 6-lea

Cel ce a încuiat adâncul S-a văzut mort și, cu smirnă și cu giulgiu înfășurându-Se, în mormânt a fost pus ca un mort Cel fără de moarte; și femeile au venit să-L ungă cu mir, plângând cu amar și strigând: Aceasta este Sâmbăta cea prea binecuvântată, în care Hristos, adormind, va învia a treia zi.

Icosul

Cel ce cuprinde toate s-a înălțat pe Cruce, și se tânguiește toată zidirea, văzându-L răstignit gol pe lemn; soarele și-a ascuns razele, și stelele și-au tăinuit lumina, și pământul cu multă frică s-a clătinat, marea a fugit și pietrele s-au despicat, și morminte multe s-au deschis, și trupuri de sfinți bărbați s-au sculat; iadul jos a suspinat, și iudeii s-au sfătuit să hulească învierea lui Hristos. Iar femeile au grăit: Aceasta este Sâmbăta cea prea binecuvântată, în care Hristos, adormind, va învia a treia zi.

SINAXAR

(Sfântul Mare Mucenic Gheorghe se pomenește în data de 25.04.2022, luni, a doua zi de Paști)

În această lună, în ziua a douăzeci și treia, pomenirea Sfântului Mucenic Valerie.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici Anatolie și Protonoleon stratilații; a Sfântului Mucenic Atanasie cel dintre fermecători; a Sfântului Mucenic Glicherie plugarul; a Sfinților Donat și Terinos, care prin sabie s-au săvârșit; a Sfântului Noului Mucenic Gheorghe, care a mărturisit în cetatea Ptolemaida, la anul 1752, și care, fiind tăiat bucăți cu sabia, s-a săvârșit; și a Sfântului Noului Mucenic Lazăr Bulgarul, care a fost chinuit în anul 1802.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

În Sfânta și Marea Sâmbătă prăznuim îngroparea dumnezeiască și trupească a Mântuitorului nostru Iisus Hristos și pogorârea în iad, prin care neamul nostru fiind chemat din stricăciune, a fost mutat spre viața veșnică.

Cu pogorârea Ta nespusă, Hristoase Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi.
Amin.

Apoi cântă pe glasul al 6-lea

Cântarea a 7-a

Irmosul: Negrăită minune! Cel ce a izbăvit în cuptor pe evlavioșii tineri din văpaie, în mormânt este pus mort fără suflare, spre mântuirea noastră a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Rănit-u-s-a iadul, primind în inima sa pe Cel ce s-a rănit în coastă cu sulița, și a suspinat, topindu-se de focul cel dumnezeiesc spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Bogat este mormântul, că, primind în sine pe Făcătorul, ca pe un adormit, s-a arătat dumnezeiască vistierie de viață, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

După obiceiul pentru cei morți, a primit punerea în mormânt Viața tuturor, și a arătat mormântul izvor al învierii, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Una era Dumnezeirea lui Hristos în iad și în mormânt și în Eden nedespărțită, împreună cu Tatăl și cu Duhul, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmosul: Spăimântează-te înfricoșându-te cerule, și să se clatine temeliele pământului. Că, iată, este socotit între cei morți Cel ce locuiește întru înălțime, și în mormânt mic, ca un străin, este primit. Pe Care, tineri, binecuvântați-L, preoți, laudați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Stricatu-s-a Templul cel preacurat, dar împreună a ridicat cortul cel căzut, că al doilea Adam, Cel ce locuiește întru înălțime, S-a pogorât la Adam cel dintâi, până la cămările iadului. Pe Care, tineri, binecuvântați-L, preoți, laudați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Înceta-t-a îndrăzneala ucenicilor, iar Iosif cel din Arimateea s-a arătat inimos, că văzând mort și gol pe Dumnezeu cel peste toate, L-a cerut și L-a îngropat strigând: Tineri, binecuvântați-L, preoți, laudați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

O, minune nouă! O, bunătate! O, nespusă răbdare! Că de bunăvoie se pecetluiește sub pământ, Cel ce locuiește întru înălțime, și este hulit Dumnezeu, ca un înșelător. Pe Care, tineri, binecuvântați-L, preoți, lăudați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii.

Stih: Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-L și preaînălțându-L întru toți vecii.

Irmosul: Spăimântează-te înfricoșându-te cerule, și să se clatine temeliile pământului. Că, iată, este socotit între cei morți Cel ce locuiește întru înălțime, și în mormânt mic, ca un străin, este primit. Pe Care, tineri, binecuvântați-L, preoți, lăudați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii. *(lung, melodios)*

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii întru cântări cinstind-o, să o mărim.

Strana: *(cântă pe glasul al 6-lea)*

Cântarea a 9-a

Irmosul: Nu te tângui pentru Mine, Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine, Fiul tău, pe Care M-ai zămislit în pânțece fără de sămânță; că Mă voi scula și Mă voi preaslăvi și voi înălța întru slavă, ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credință și cu dragoste pe tine neîncetat te măresc.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Întru străină nașterea Ta scăpând de dureri, mai presus de fire m-am fericit, Fiul meu cel fără de început; iar acum, Dumnezeul meu, văzându-Te mort fără suflare, mă sfâșii cumplit cu sabia întristării. Dar Te scoală, ca să fiu mărită.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Mă acoperă pământul voind Eu, dar se înfricoșează portarii iadului văzându-Mă, Maică, îmbrăcat cu haina sângerată a izbândirii; că ucigând, ca un Dumnezeu, pe vrăjmași cu Crucea, iarăși voi învia și te voi mări.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Să se bucure făptura, să se veselească toți pământenii, că vrăjmașul, iadul, a fost prădat; femeile cu miruri să iasă în întâmpinare, că izbăvesc pe Adam și pe Eva cu tot neamul, și a treia zi voi învia.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Irmosul: Nu te tângui pentru Mine, Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine, Fiul tău, pe Care M-ai zămislit în pânțece fără de sămânță; că Mă voi scula și Mă voi preaslăvi și voi înălța întru slavă, ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credință și cu dragoste pe tine neîncetat te măresc.

Ectenia Mică *(dacă nu e timp să se facă, mergi la „Sfânt este Domnul...”)*

Preotul: Iară și iară cu pace *(în pace)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *apoi cântă pe glasul al 2-lea*

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. (de trei ori)

LAUDELE

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule (*Psalm 148: 1*).

Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule (*Psalm 148: 2*).

Stihirile pe 4, din Triod, *glasul al 2-lea*

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui (*Psalm 150: 2*).

Astăzi cuprinde mormântul pe Cel ce cuprinde făptura cu palma; acoperă piatra pe Cel ce acoperă cerurile cu bunătatea; doarme viața, și iadul se cutremură, și Adam din legături se dezleagă. Slavă rânduiei Tale, prin care săvârșind toate, ne-ai dăruit nouă odihnă veșnică, prin Sântă învierea Ta cea din morți!

Stih: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută (*Psalm 150: 3*).

Ce este această priveliște ce se vede? Ce este această încetare? Împăratul veacurilor săvârșind rânduiala cea prin patimă, petrece sâmbăta în mormânt, dându-ne nouă odihnă. Acestuia să zicem: Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că Tu împărățești în veci, Cel ce ai nemăsurată mare milă.

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe (*Psalm 150: 4*).

Veniți să vedem viața noastră zăcând în mormânt, ca să învieze pe cei ce zac în morminte. Veniți astăzi ca, văzând adormit pe Cel din Iuda, să-I grăim ca prorocul, zicând: Culcându-Te ai adormit ca un leu, cine Te va deștepta pe Tine, Împărate? Dar Te scoală cu puterea Ta Însuși; Cel ce Te-ai dat pentru noi de bunăvoie, Doamne, slavă Ție!

glasul al 6-lea

Stih: Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul (*Psalm 150: 5-6*).

Cerut-a Iosif trupul lui Iisus, și L-a pus pe el în mormânt nou, al său; că era să iasă El din groapă, ca dintr-o cămară. Cel ce ai sfărâmat puterea morții și ai deschis oamenilor ușile raiului, slavă Ție!

Slavă..., glasul al 6-lea

Ziua de astăzi, mai înainte a închipuit-o cu taină marele Moise zicând: Și a binecuvântat Dumnezeu ziua a șaptea, că aceasta este Sâmbăta cea binecuvântată; aceasta este ziua odihnei, în care S-a odihnit de toate lucrările Sale, Unul-Născut, Fiul lui Dumnezeu, prin rânduiala morții după trup odihnindu-Se. Și la ceea ce era iarăși întorcându-Se prin Înviere, ne-a dăruit nouă viața veșnică, ca un Bun și Iubitor de oameni.

Și acum..., glasul al 2-lea

Prebinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a izbăvit, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, slavă Ție! (*lung*)

DOXOLOGIA MARE

Preotul: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina! (*apoi se îmbracă cu toate veșmintele*)

Strana: cântă

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Lăudămu-Te, Te binecuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Doamne Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte.

Doamne, Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi.

Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi.

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărdit întru Tine.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale *(de 3 ori)*.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi *(de 3 ori)*.

Slavă..., și acum...

Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Apoi mai pe larg:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

(Se înconjoară biserica cu Sfântul Epitaf și se fac Ecteniile, în dreptul absidelor, apoi la intrarea în sfântul locaș, precum sunt rânduite în Liturghier și în broșura cu Prohodul Domnului. După intrarea în biserică:)

Preotul: Înțelepciune! Drepti!

Troparul, *glasul al 2-lea*

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus.

Troparul Prorociei, *glasul al 2-lea*

Cel ce ții marginile lumii ai primit a Te cuprinde în mormânt mic, Hristoase, ca să mântuiești firea omenească de căderea cea din iad; și, făcându-ne nemuritori, să ne înviezi pe noi, ca un Dumnezeu fără de moarte. *(de două ori; cu Slavă..., și acum..., între ele)*

Preotul: Înțelepciune. Să luăm aminte!

Prochimen

Strana: *cântă (Psalm 43: 28, 1) pe glasul al 4-lea*

Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne izbăvește pe noi pentru numele Tău.

Stih: Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit și părinții noștri ne-au spus nouă.

Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne izbăvește pe noi pentru numele Tău.

Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne izbăvește pe noi pentru numele Tău.

Pemie

Preotul: Înțelepciune!

Strana: *citește*

Din Prorocia lui Iezechiel, citire!

(37: 1-14)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Fost-a mâna Domnului peste mine și m-a dus Domnul cu duhul și m-a așezat în mijlocul unui câmp plin de oase omenești, și m-a purtat împrejurul lor; dar iată oasele acestea erau foarte multe pe fața pământului și foarte uscate. Și mi-a zis Domnul: „Fiul omului, vor învia oare oasele acestea?” Iar eu am zis: „Dumnezeule, numai Tu știi aceasta”. Domnul însă mi-a zis: «Prorocește asupra oaselor acestora și le zi: „Oase uscate, ascultați cuvântul Domnului! Așa grăiește Domnul Dumnezeu oaselor acestora: Iată, Eu voi face să intre în voi duh și veți învia. Voi pune pe voi vine, și carne va crește pe voi; vă voi acoperi cu piele, voi face să intre în voi duh și veți învia și veți cunoaște că Eu sunt Domnul”». Prorocit-am deci cum mi se poruncise. Și când am prorocit, iată, s-a făcut un sunet și o mișcare și oasele au început să se apropie, fiecare os la încheietura sa. Și am privit și eu și, iată, erau pe ele vine, și crescuse carne și piele le acoperea pe deasupra, iar duh nu era în ele. Atunci mi-a zis Domnul: «Fiul omului, prorocește duhului, prorocește și zi duhului: „Așa grăiește Domnul Dumnezeu: Duhule, vino din cele patru vânturi și suflă peste morții aceștia și vor învia!”» Deci am prorocit eu, cum mi se poruncise, și a intrat în ei duhul și au înviat, și mulțime multă foarte de oameni s-au ridicat pe picioarele lor. Și mi-a zis iarăși Domnul: «Fiul omului, oasele acestea sunt toată casa lui Israel. Iată ei zic: „S-au uscat oasele noastre și nădejdea noastră a pierit: suntem smulși din rădăcină”. De aceea prorocește și le spune: „Așa grăiește Domnul Dumnezeu: Iată, Eu voi deschide mormintele voastre și vă voi scoate pe voi, poporul Meu, din mormintele voastre și vă voi duce în țara lui Israel. Astfel veți cunoaște că Eu sunt Domnul, când voi deschide mormintele voastre și vă voi scoate pe voi, poporul Meu, din mormintele voastre. Și voi pune în voi Duhul Meu și veți învia și vă voi așeza în țara voastră și veți cunoaște că Eu, Domnul, am zis aceasta și am făcut”», zice Domnul. *(se încheie lung, melodios)*

Prochimenul Apostolului

Preotul: Să luăm aminte! Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău. *Apoi pe glasul al 4-lea:*

Cititorul: Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până la sfârșit. **Stih:** Lăuda-Te-voi, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Preotul: Înțelepciune!

Apostolul

Cititorul: Din Epistola întâi către Corinteni și din Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel, citire (1 Cor. 5: 6-8; Gal. 3: 13-14):

Preotul: Să luăm aminte!

Cititorul: citește

Fraților, semeția voastră nu e bună. Oare nu știți că puțin aluat dospește toată frământătura? Curățiți aluatul cel vechi, ca să fiți frământătură nouă, precum și sunteți fără aluat; căci Paștile nostru Hristos S-a jertfit pentru noi. De aceea să prăznuim nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul răutății și al vicleșugului, ci cu azimele curăției și ale adevărului. Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-se pentru noi blestem; pentru că scris este: Blestemat este tot cel spânzurat pe lemn, ca, prin Hristos Iisus, să vină la neamuri binecuvântarea lui Avraam, ca să primim, prin credință, făgăduința Duhului.

Preotul: Pace ție, cititorule!

Cititorul: Și duhului tău.

Strana: Aliluia, Aliluia, Aliluia, *glasul al 5-lea*

Cititorul: *Stihurile:* Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul.

Strana: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Stihurile: Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topește ceara de la fața focului.

Strana: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Stihurile: Așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se bucure.

Strana: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Sfânta Evanghelie

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta **Sfânta Evanghelie**, pe Domnul Dumnezeu nostru să-L rugăm.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește. (*obișnuit pe glasul al 2-lea*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la sfântul evanghelist Matei, citire.

Strana (*închinându-se*): Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul: Să luăm aminte!

Evanghelia de la Matei (27: 62-66): Iar a doua zi care este după vineri...
După care

Strana (*închinându-se*): Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Ectenia cererii stăruitoare întreită

Preotul: Să zicem toți din tot sufletul și din tot cugetul nostru să zicem.

Strana: Doamne, miluiește.

...

Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunea noastră cea de dimineață Domnului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apară, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Ziua toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Cealaltă vreme a vieții noastre, în pace și întru pocăință a o săvârșii, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești...

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: (rar) Ție, Doamne. [Preotul zice în taină rugăciunea plecării capetelor: Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai plecat cerurile și Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc...]

Preotul: Că al Tău este a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și Otpustul Mare:

Preotul: Înțelepciune.

Strana: Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru...

Strana: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a dreptslăvitorilor creștini și Sfântă Biserica Ta o păzește în veacul veacului.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Strana: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, Slavă Ție.

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Întru numele Domnului, părinte, binecuvintează!

Preotul: Cel ce, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, Pătimirile cele înfricoșătoare și Crucea cea de viață făcătoare și îngroparea cea de voie cu trupul a primit, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Strana: Amin.